

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Eleemosyna

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Proferunt patrios impia summa lares.
Debitor suram pariter sortemq; negabit.
Non reddet sterilis femina iacta segetis.
Dispersorem fallax spoliat amica?
Mercibus extructas abruer vinda vates.
Extra fortunam est quicquid donatur amico.
Qua dederis, salus semper habebis opes.

¶ APOPHTHEGMATA

Democritus peregrinis & egentibus alimoniam ministrandam esse dicebat. Equidem quisquis indigenti victum negat, is neq; ab alio quicquam accipiet, dum egeat Stob.

Idem audiens quendam magnificis verbis multa cuidam promittentem, sed mendaciter. Coneris, inquit, ad exigua largiendum, quam ad plurima promittendam, esse propensior. Nam penuria laborantibus donum, vel perexiguum, prodest, verba autem & magnifice pollicitationes nulli sunt viles. Stob.

Idem dicere solebat, Si bene mereri de aliquo voles, citissime da. Mora enim ingratum redditur, & parum amabile quicquid dederis. Stob.

Aristoteles cum nefario cuidam homini eleemosynam dedisset, & ob id castigaretur a quodam: Non mores, inquit, sed hominem commiseratus sum. Docuit vir sapientissimus, etiam malis, & indignis eleemosynam dandam esse in summa rerum necessitate, ne penuria suadente, agant quod dedecus est coram Deo & hominibus. Laert. lib. 3. c. 1.

Idem reprehensus a quodam, quod eleemosynam dedisset improbo: Non homini, inquit, dedi, sed humane forti. Laertius lib. 3. cap. 1.

Demosthenes dicere solebat, æquum esse ut pauperes pie foueantur, cum delectu tamen, ita ut dimissis improbis illorum ratio pretiosum habeatur, qui præter culpam egestate premuntur. Stob.

Amadeus Sabaudie dux, rogatus a quibusdam oratoribus qui aderant, an etiam haberet canes venaticos? annuit, ut postera die redirent. Cum verò iam adessent, Amadeus è pergula à latere ædium in gentem mendicorum multitudinem eis ostendit vna discubentium. Atque hi sunt, inquit, canes mei, quos alo quotidie, quibusque celestem gloriam me spero venaturum. Mansuetus libro secundo Cosmographia. ubi de Allobrogorum vel Sabaudie ducibus.

Placilla Theodosij Romanorum Imp. vxor pietissima, cum reprehenderetur à suis quod ægros visitaret, atq; pauperibus etiam liberaliter facultates suas elargiretur, respondit: Imperatori conuenire, ut aurum id largiatur: se autem manuum opus pro imperio ipso, ei qui id semel contulit offerre. Nicephorus Callistus libro 12. cap. 40.

¶ SIMILITVDINES.

Syracusa. Quemadmodum aqua restringit inflammatum ignem: Sic eleemosyna expiat peccata. cap. 3.

Chrysofomi. Sic vinum in fructu sua dat honorem viti, ut vitis pro se & pro vltimo proferat fructum: Ita tuæ res proficiant ad pauperis sustentationem in hoc seculo, ut & illius sanctitas proficiat ad tuam sustentationem in illo, in caput quintum Matthei, homilia duodecima.

Omnes homo qui aliquid opus facit, cuius causa facit id quod facit, in corde suo illius aspicit & personam. Ecce facis epistolam ut aliquem salutes amicum: quamdiu scribis, semper in corde tuo vides illius personam amici, propter quem scribis epistolam. Tam artifex tenens opus in manu, semper cum præ oculis suis habet qui ei opus committit faciendum, dum cogitat quomodo illud facere mandauit. Sic & qui propter Deum eleemosynam facit, neminem videt in corde suo, nisi in personam Dei tantummodo, propter quem facit. h. c. 6. Matthei.

Si duos gnossum videres, alterum omnino nudum, alterum indutum, nullamne iniuriam faceres, si vestitum spoliaras, ut nudum indueres? imò verò maximam: Ita qui Deo ex rapina eleemosynam parat. Hom. 87. in Matthei.

Quemadmodum ista monumenta pueris detrahuntur, posteaquam iacti viti, feruntur ad aliud ornamentorum genus: Itidem & in nobis non iam erit eleemosyna, que pecuniis erogandis constat, sed alia quædam multo præstantior. Hom. 1. ad Philip.

Agricole si frumenta domi conclusa tenent, vermium in esca amittent: si verò disperferint in terrâ, non modo custodiunt, sed etiam augent: Sic opes stantes quidem in arca, ac sub sera & veste desolæ, citò transugunt: si verò in eleemosyna distributæ fuerint, non solum manent custoditæ, sed & maiores inde reurgunt. De panis. serm. 7.

Curiores qui in agone currunt, vestimenta etiam pene necessaria abijciunt: ita ritus in cælum, ut expeditior sit, diuitias pene omnes pauperibus distribuat. Hom. de penit.

ut hospites & peregrini in aliena terra mansionem non construunt, sed malunt in sua patria inuenire constructam: Ita debemus per eleemosynam domos aeternas construere, & non in his thesaurizare. Rom. 13. tom. 4.

Quemadmodum si opes subditorum in regis promptuariis conferentur, per illas etiam regis securiores sunt: Ita cerere & in domo tua, si pauperum opes repositueris, & Dominico die collegeris, etiam tua securiora erunt. De eleemosyna.

Agricola selementem facit, & quae habet expendit, & non contristatur, & dolet, nec sumptum se facere putat, sed lucrum potius, tametsi incerta eius spes: Tu autem non in tam vilibus, sed in multo maioribus seminans, & daturus pecuniam in manus Christi, recusas, torpes & inopiam praetexas? Ser. de penit.

Quemadmodum Dominus tuus cum multi blasphemant, multi fornicentur, multi furentur, latrocinentur, sepulchris insidiantur, & multa mala faciant, ipse non desinit a sua in omnes beneficentia, sed communes radios, communes imbres & fructus terrae potest, suam monstrans misericordiam: Sic & tu fac, & cum adhuc tempus misericordiae, iuua pauperes, pacis famelicos, libera afflictos, ne sis praeterea curiosus sollicitus. Ser. de penit.

Quemadmodum hi qui ad magnos quosdam principatus accersiti, regias inhabitantur civitates, omnem substantiam suam in pecuniam commutant, & sic illo migrant: Ita plane & tunc faciebant homines illi ad coelum vocati, & ad supernam metropolim, & regnum quod illi est. Nam persuasum habentes illic esse patriam, omni substantia sua in pecuniam commutata, pecuniam per Apostolorum manus illuc praemisissent. in illud Apostoli dictum. Oportet semper haerere esse.

Sicut radix in pingui plantata solo quae nobis singulis annis tempestuosos affert fructus: Sic & pecunia in manibus pauperum plantata, non solum in singulos annos, sed & in singulos dies spirituales nobis fructus affert, fiduciam se facit in Deum, peccatorum abscessum, conscientiam bonam, letitiam spiritualem, ipem iucundam, aliquid quae bona, quae preparauit Deus diligentibus se. ibid.

Nazianzen. Quemadmodum omnis qui nauigat, prope naufragium est, tantoque propius quanto audacius id facit: Ita quicumque circumscriptus est corpore, propinquus & obnoxius est corporis calamitatibus, & eo magis, quo elatius incedit, nec respicit eos qui ante se iacent. Dum venis tecum ad nauigas, da manum illi qui naufragium fecit: dum sanus ac diues es, in misericordia constitutum amplectere. Noli expectare ut in teipso perdiscas quantum sic malum inhumanitas, & quale bonum sit, egentibus aperire viscera misericordiae. Ne velis tollere manus ad Deum contra eos qui superbiunt, & praetereantur pauperes: sed in alienis calamitatibus erudiare. Da aliquid vel exiguum inopi: non erit exiguum ei qui rerum omnium eger: ne Deo quidem, modo pro facultate tribuatur. Loco magis muneri affert consolationem. Si nihil habes, colachryma. In Orat. de pauperibus amandis, & benignis fol. 19.

Erga fratres calamitosos benignus esto. Quod veni subtrahis, tribue revertenti: Exaque omnia iustus Dei timor. Duae inter se contrarias affectiones, tuam videlicet facietatem, & fratris famentia, modesta continentia tempera atque moderare. Sic enim faciunt & mediet: alios exaniunt, alios replent, ut accensione, decessioneque vniuseiusque sanitas conferatur. in orat. de pauperibus amandis. fol. 33.

D. Basilij. Quemadmodum semetis quae in terram iacitur, iucrum affert ei qui iecit: Ita etiam panis in esurientis manum seminatus, multiplex commodum in posterum reddit. in Lucam.

Tu quidem cum aurum das ut equum compares, animo non angaris: cum vero corruptibilia exponis, ut eorum regnum accipias, lachrymandum tibi putas? Rom. de diuis.

Ut Adam male comedens peccatum induxit: Ita nos inuidiosam escam edimus, nisi necessitati fratris & esurienti medeamur. serm. de fame & steritate.

Lactantij. Si deorum cultores simulachra insensibilia excolunt, & quicquid preciosi habent, in ea conferunt: quibus nec uti possunt, nec gratias agere: qui acceperint: quanto iustus est & verius, viuencia Dei simulachra excolere, ut promerere inuenire viuenciam? Quae sicut vsui habent, quicquid acceperint, & gratias agunt: Ita Deus in cuius conspectu bonum feceris, probabit, & mercedem pietatis exoluet. Lib. 5. c. 13. de vero cultu.

Thraseni. Illiberale est munus, quod maius aut ditius ambit: elegantissima eleemosyna, quae neque sanitatem, neque aliud respicit, sed ex sola charitate erga Deum & proximum procedit. in apophthegm. 75.

EXEMPLA BIBLICA.

Eleemosyna exempla: Abdias, 1. Reg. 18. v. 13. Tobias senior, Tobias. 1. v. 18. & 2. v. 16. & 4. v. 8. 9. 10. 11. 12. Tabitha, Act. 9. v. 36. Cornelius Centurio, 10. v. 1. 2. 3. 4.

PROFANA EXEMPLA.

Rabanus Maurus, Faldensiu antistes, mox Archiepiscopus Moguntinus, cum tanta fame Germaniam occuparet: ut etiam pater

filium deuorare vellet: multam beneuolentiam praestitit. Sigebertus in Chron.

Anastasisus 17. Pontifex Max. pauperes pauci, inuenit vniuersam prope Europam, torqueret fames. Anastasisus Magnus, Episcopus Caesariensis, in fame excoluitates suas vendidit: frumentum comparauit: ex quo omnes, etiam Iudaeorum liberos aluit. Ser. clementis.

Ab Imperatore Henrico 17. agmina pauperum, qui cum domi in cubilibus, in campis, in castris sequuntur, & liberaliter eis prospexit: & in eorum tuorum locum substituit: ac in praedictis suis erogari eleemosynas, ut in vita eius annotatur. Theat. Luig fol. 242.

Tullus Hostilius Romanorum Rex, quor agerorum vsum suum seruauit, publice pauperibus diuitie: magnum moribus dissimilis: qui quod pauperum est, siue lueuerunt. Fulg. 1. 4. c. 8.

Nerva Imperator ciuibus egenis, vt vitam sustinerent, quinquages centena millia nummum erogauit. Theat. Adrianius Imp. factus pueris ac puellis, quibus Tacitus statuera, incrementa dedit. Suet.

Nerva Imperat. puellas puerosque parentibus pauperos sumptu publico per Italiam oppida illi iussit. Cap.

Elementum.

DEFINITIO ET ETYMOLOGIA.

ELEMENTUM, Graece στοιχειον, & στοιχειον dicitur. Est autem elementum, in quod aliquid diffusus, vt materia, vt syllaba & b, secundum Metaph.

LOCI BIBLICI.

Elementa calore soluenda. 1. Petr. 3. 10. Elementa mundi Paulo sunt rudimenta, quibus ecclesiam suam, quasi sub pedagogo erudit. Col. 2. 8. vt in piose Galat. 4. v. 3. vbi etiam pro rudimentis captiuos sunt & egena. Galat. 4. 9. Elementa pro mundi partibus re dissoluentur. 2. Petr. 3. 10. 12.

POETICA SENTENTIA.

Ouid. 15. Metam.

Quatuor aeternis genitalia corpora mundis, Continet: ex illis duo sunt onera iugis, Pondere inferius, tellus atque vnae formatae, Et toridem grauitate carens, nullae, prementis, Alia petunt, aer atque aere purior ignis, Idem fait.

Altera flammae aether, propter locos aer aere, Sed erant Medio terra aere iugis, locis, Manil. 52.

Ignis in aetherae voluer se sustulit auras, biamque, complexus stellaneus culmina caeli, Flammarum vallo natus & moenia fecit, Proximus in tenues descendit spiritus auras, Aerae, extendit medium per inania mundi, Ignem status alit vicinis subditus aethra, Tertia fore vnda aethrae, status, natantem, Agraora per fudit rito nascentia parte, Ut liquor exhalet remens, atque vnae auras, Aerque, ex ipso diuicem, semina passat, Vltima subiecit elementa ponderis nulli, Ouid. 1. Met.

Ignis conuexit vni sine pondere caeli, Emisit, summas, locum sibi legit in aera, Proximus est, aer illi leuitate, locos, Densior his tellus elementa, granda, vnae, Et pressa est grauitate sui: circumfusa vnae, Vltima possedit, solidaque, coeuvit vnae, Ne uerget foret, vlla sua amulibus, vnae, Astra tenent coeleste solent formae, Decurans, Cesserunt nit idu habitandae, pissetus vnae, Terra seras coepit, voluerit, agi vnae, Idem 15. Met.

Quae quamquam spacio distant, tamen vnae, Ex ipso & in ipso cadunt, resoluta, tellus, Aerae, huiusmodi abis: dempto quoque pondere, In superos aer tenuissimus emittit ignis, Tande vnae redunt, idemque, reuocatur aera, Ignis enim densius spiritus in vnae, vnae